

Nebezpečnější než Pandemická smlouva: Další informace k poslední verzi Mezinárodních zdravotních předpisů

- editor007 | 22. března 2024

SVĚT: Na nebezpečí změn Mezinárodních zdravotních předpisů zde upozorňuji opakovaně. V jejich případě je totiž v podstatě jisté, že budou schváleny, protože potřebují méně hlasů než Pandemická smlouva. A potřebná nadpoloviční většina, která je musí schválit, se podle posledních informací nejspíš najde.

Tato většina stačí k tomu, aby nové MZP platily úplně všude, tedy i v zemích, které změny neschválí. Podstatné tak v tento moment není to, jak se ta která vláda postaví k samotným změnám při hlasování, ale spíš to, jak dalece je ochotná odejít z WHO.

Jenže – jak zde bylo již mnohokrát zmíněno – samotná EU po svých členech požaduje členství ve vybraných světových organizacích, k nimž samozřejmě patří také WHO.

Žádná eurohujerská vláda (což jsou aktuálně všechny vlády zemí EU – bez výjimky) nebude ochotna z WHO vystoupit, protože to by předně vyžadovalo vystoupení z EU.

Například USA mají v případě nástupu Trumpa celkem jisté, že z WHO vystoupí (USA byly mimo WHO za Trumpa již v roce 2020), stejně tak může doufat ve vystoupení i mnoho dalších zemí světa, které by případně vyměnily vlády.

Země EU však v totéž doufat nemohou.

O to je důležitější si připomenout, co nová pravidla – aktuálně z nejnovější lednové verze – znamenají. Více o jejich aktuálním obsahu jste si mohli přečíst již zde.

James Roguski, který od samého počátku snahy WHO o převzetí moci nad světem sleduje, nyní upozornil na to, co nové MZP znamenají a jak se k nim staví členské státy.

Kritickému autorovi a aktivistovi [Jamesi Roguski](#) se podařilo alespoň dočasně skoncovat se zmatky kolem *Mezinárodních zdravotních předpisů*, které byly roky přísně tajné:

Získal nejnovější [verzi – dokument z 9. ledna 2024](#) (oficiálně negociační text, tedy jakýsi negociační dokument, který však odráží zamýšlené usnesení), který do jisté míry představuje prováděcí předpisy k [připravované pandemické smlouvě WHO](#).

Tyto MZP jsou mnohem toxičtější než samotná smlouva, protože o nich rozhoduje pouze prostá většina, i když zahrnují všechny „mučicí nástroje,“ které známe z let Covidu: požadavky na testování, uzavírání veřejných prostranství, zákazy kontaktů, požadavky na rozestupy, karanténa, zákazy cestování, požadavky na očkování atd.

Kromě toho mají být zavedena další opatření, která může WHO nařídit v případě mezinárodní, regionální nebo dočasné zdravotní nouze a jdou daleko nad rámec omezení, která známe z takzvané „pandemie“: cenzura, povinnost výroby a distribuce léků, povinnosti identifikace (např. zavádění ID), cestovní předpisy atd.

Patří sem však i uvolnění duševního vlastnictví, přísnější nařízení o karanténě, opatření dozoru a mnoho dalšího.

Pamatujte: pokud budou tyto dokumenty podepsány, WHO již nebude v budoucnu vydávat doporučení, ale bude vydávat příkazy. A členské státy jsou pak povinny vyhovět.

Vyhlášení takové zdravotní nouze (*PHEIC*) je možné o něco dříve po podepsání dokumentů než tomu bylo dřív (v minulosti to bylo 18, dnes jen 10 měsíců od schválení).

K vyhlášení dochází prostřednictvím zavedení včasného varování (EEA). A dokument je stále svévolnější a neurčitější, protože už ani nemusí existovat konkrétní hrozba, stačí i pouhá potenciální hrozba.

V budoucnu bude dokonce stačit vyhlášení zdravotní nouze, pokud nelze vyloučit přenos nemoci z člověka na člověka nebo nelze zjistit příčiny akutních plicních onemocnění. To znamená téměř neomezený prostor pro rozhodování.

To není vše: Tento rozhodovací monopol je také svěřen do rukou jediného muže, generálního ředitele WHO, i když stále existuje proforma „revizní komise“ (jejíž „účinnost“ byla testována již v roce 2023 během vyhlášené pandemie opičích neštovic, kdy většina členů hlasovala proti pandemii, ale nakonec se – i přes odpor většiny – z rozhodnutí Tedrose pandemie vyhlásila).

Proti rozhodnutí generálního ředitele WHO a především opatřením přijatým na základě jeho nařízení, neexistuje žádné národní ani mezinárodní právo na odvolání, žádný právní opravný prostředek a žádná možnost parlamentní nebo politické intervence.

Nic už není možné. Všechny členské státy by ztratily svou suverenitu nebo by musely vystoupit z WHO (což je u zemí EU velmi problematické).

Pouhé dva měsíce před jejím schválením je nutné šířit [uniklou verzi veřejně](#). Každý by si měl přečíst, co nás čeká!

MZP jsou v podstatných bodech zcela nepřijatelné, a to nejen pro nás: po celém světě se objevují námitky nejen proti smlouvě, ale především proti MZP.

94 zemí podalo 307 námitek proti plánovaným nařízením na 197 stranách. Tento katastrofální soubor pravidel ještě nebyl plně prodiskutován, ale příležitostí už mnoho nezbyvá.

Naše plně loutková vláda se vším samozřejmě souhlasí, čemuž nasvědčuje i stávající snaha o úpravu zákonů, které by pak odpovídaly právě požadavkům WHO.

Těchto 94 zemí je poslední nadějí, stále však nejde o nadpoloviční většinu členských zemí, což by znamenalo, že jejich odpor by byl zbytečný – zbytek je přehlasuje, byť poměrně těsně.

A vlastně ani není jisté, že všech 94 zemí bude hlasovat proti, protože lze předpokládat, že na tyto vlády je vytvářen nátlak, aby se podvolily. Jak nakonec tedy hlasování dopadne, se zřejmě dozvíme skutečně až za dva měsíce.

Příští – a pravděpodobně poslední – setkání pracovní skupiny se bude konat v Ženevě od 22. do 26. dubna 2024. Je určeno k přípravě podkladů pro valnou hromadu od 27. května do 1. června 2024.

Je to v rozporu s mezinárodním právem, protože WHO nedodržuje termíny zveřejnění dokumentů (změny měly být zveřejněny nejpozději 4 měsíce před hlasováním). Je ironií, že to porušuje samotný

článek 55 MZP.

Za měsíc, kdy proběhne poslední setkání pracovní skupiny WHO, se tedy zřejmě dozvíme, jak vypadá konečná verze. Pokud vše projde, nové MZP začnou platit příští rok touto dobou – a to i pro země, které budou hlasovat proti, ale budou i nadále členy WHO...

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda

[ZDROJ](#)